

[Gerda Møller.]

løbig ved vi ikke meget om, hvilke højere uddannelser HF skal give adgang til, det behandles jo i planlægningsrådet. Vi har heller ikke nogen erfaring med hensyn til at bedømme værdien af HF, eftersom endnu ingen har kunnet tage denne eksamen. Der er mange, der mener, også seminariefolk, at det er en krævende opgave at gennemføre denne uddannelse, som jo er stærkt koncentreret, fordi den på så kort tid skal meddele eleverne solide kundskaber, så de kan stå på lige fod med studenterne, men samtidig også indøve nye studievaner og gruppearbejdets teknik. Derfor ville jeg finde det rimeligt, om der kunne blive lejlighed til i udvalget at få en nærmere drøftelse med hensyn til, hvorledes gymnasielærerne stiller sig, og samtidig en drøftelse af de hidtidige erfaringer med HF.

Stæhr Johansen: På mit partis vegne skal jeg komme med nogle enkelte bemærkninger om lovforslaget om udgiftsfordelingen, der jo særlig drejer sig om de økonomiske virkninger af de lovforslag på dette område, som den højtærede undervisningsminister har fremsat her i tinget.

Jeg kan med det samme sige, at vi fra mit partis side er tilhængere af dette lovforslag. De tilskudsregler, der foreslås gennemført, og som jo er helt parallelle med den nuværende ordning for de kommunale gymnasieskoler betyder, at der til HF-kursus ved kommunale gymnasieskoler ydes et statstilskud på 90 pct. af lærerlønudgiften samt et tilskud på 90 pct. af den øvrige bruttoudgift pr. elev ved HF-kursus på statsskoler og statsseminarier. Det er klart, at det er den naturlige løsning af dette spørgsmål.

Endnu kan man vel ikke helt se, hvordan disse HF-kurser vil komme til at virke i fremtiden. Jeg har forstået, at der er forskellige meninger om, hvor stor tilslutningen vil være; der er dog ikke tvivl om, at tilslutningen allerede er så stor, at det er rigtigt, at der kommer flere kurser; men hvordan den endelige skæbne bliver, er man, så vidt jeg forstår, inden for pædagogernes kreds endnu ikke helt klar over.

Hvad udgifterne angår, meddeles det jo i bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke i første omfang bliver nogen udgift for sta-

ten, hvorimod man regner med, at der i det kommende finansår bliver en udgift på 1,4 mill. kr. for kommunerne. Det er selvfølgelig rigtigt, men når der ikke bliver merudgifter, er det vel, fordi der tidligere var et tilskud til f. eks. seminariernes præparandklasser, altså tilskud gennem andre kanaler; det er vel på den måde, man må forstå dette, at der ikke bliver nogen direkte udgifter for staten.

Ud over disse enkelte bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne sige, at vi er tilhængere af dette forslag og kan medvirke til en velvillig behandling i et udvalg.

Holger Hansen: Venstre var, da vi behandlede hele spørgsmålet om oprettelse af denne nye uddannelsesform, højere forberedelseseksamen, vældig positiv, og vi er derfor naturligvis også positive over for det lovforslag, der her foreligger, og som betyder, at man nu også på kommunal basis kan oprette disse kurser til højere forberedelseseksamen.

Det er jo glædeligt, at der har vist sig at være et behov for denne nye uddannelsesform, og det er da helt rimeligt, at vi, som det foreslås i forslaget om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasier, også når det gælder tilskudsbestemmelserne, fastlægger regler, der svarer til de beslægtede skoleformers regler desangående.

Forslaget om ændring af lov om gymnasieskolerne tilsigter at give mulighed for at undlade at oprette nye 1. realklasser ved gymnasieskoler. Meningen med dette er jo at skaffe plads til HF på gymnasieskolerne. Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale forslaget, men vil gerne have, at vi drøfter følgerne af denne fremgangsmåde i uddannelsesudvalget. Det er vist nødvendigt, at vi får lejlighed til på et fastere grundlag end det, der foreligger i dag, at bedømme de tre skoleformers situation.

Det, der lægges op til med denne lovgivning, er jo, at man for at få plads på seminarierne til flere lærerstuderende skubber nogle HF-klasser, der er etableret dér, over til gymnasierne, ikke bare administrativt — dér er de jo lagt derover — men også rent fysisk, hvorefter man så for at give gymnasierne de muligheder, som de skal have, ser sig nødsaget til at skubbe nogle realrækker bort fra gymnasieskolen. Det er